

EDUSKUNNAN PANKKI VALIOKUNNALLE.

Vastaukseksi valiokunnan kirjelmään viime marraskuun N:o 86.

29 p:ltä n:o 4 Pankkivaltuusmiehet kunnioittaen esittävät

seuraavaa:

Se 1920 vuoden valtiopäiväin Pankkivaliokunnan mientöluonnos, johon valiokunnan kirjelmässä viitataan, si-

sälsi m.m. seuraavan ehdotuksen: "että Suomen Pankin hallinto valtuutetaan tekemään Osakeyhtiö Suomen Kaupunkien Hypoteekikassa nimisen yhtiön ottamain valuuttalainain nykyisten takaajien kanssa sopimus takauksen siirtämisestä Suomen Pankille sillä pohjalla että nykyiset takaajat puolella määrällä ottavat osaa takauksen mahdollisesti tuottamaan tappioon."

Tässä alleviivatut sanat "sillä pohjalla" ilmaisivat Pankkivaltuusmiesten käsityksen mukaan, että sopimuksen perusteena eli pohjana Pankkivaliokunnan mielestä tuli olla ehdotuksessa mainittu periaate mahdollisen tappion jakamisesta, mutta että sellaisten poikkeusten tekoa tästä periaatteesta, jotka eivät olleet sitä laatua, että niiden olisi katsottava kumonneen itse mainittu sopimuksen pohja, ei ollut kielletty. Siihen, että tämä käsitys Pankkivaliokunnan mietintöluonnoksessa tehdyn ehdotuksen sisällyksestä ja tarkoituksesta oli oikea, viittasi sekin seikka, että kuten Johdokunnan Pankkivaltuusmiesten tietoon saattama mietintöluonnoksen teksti osotti, siinä oli edellä mainituilla suhteellisesti avoimilla sanoilla "sillä pohjalla" korvattu aikaisemmin ajateltu sitovampi määräys: "kuitenkin ehdolla" ja lisäksi oli syytä edellyttää, että tämä muutos oli tehty asialli-

sessä tarkoituksessa.

Se ehdotus, jonka Pankkivaliokunta sittemmin mietinnössään n:o 13 joulukuun 30 päivältä 1920 Eduskunnalle tästä asiasta teki, kuului seuraavasti: "Että Suomen Pankin hallinto valtuutetaan tekemään osakeyhtiö Suomen Kaupunkien Hypoteekikassa nimisen yhtiön ottamain lyhytaikaisten valuuttalainain nykyisten takaajain kanssa sopimus takauksen siirtämisestä Suomen Pankille, mikä sopimus olisi rakennettavasille periaatteelle, että nykyiset takaajat puolella määrällä ottavat osaa takauksen mahdollisesti tuottamaan tappioon." Tämä ehdotus oli siis kaikkeen pääasialliseen nähdessä yhtäpitävä Pankkivaliokunnan edellämämainitussa mietintöluonnoksessa suunnitellun kanssa; se seikka, että nyt sanat "sillä pohjalla" oli vaihdettu vieläkin avoimempiin sanoihin "rakennettava sille periaatteelle", oli omansa edelleen ^{ke}tulemaan yllä esitettyä käsitystä Pankkivaliokunnan ehdotuksen oikeasta sisällyksestä ja tarkoituksesta.

Sillä sopimuksella, jonka Suomen Pankin Johtokunta kirjelmässä 18 p:ltä tammikuuta 1921, minkä kirjelmän Pankkivaltuusmiehet 7 p. seuraavaa helmikuuta saattoivat Pankkivaliokunnan tietoon, ilmoitti tehneensä kysymyksessä olevain takaajain kanssa, oli pohjana Pankkivaliokunnan ehdot-

tama periaate, vaikkakin eräällä määräyksellä rajoitettuna. Että tämä rajoitus ei ollut sitä laatua, että sen olisi voinut katsoa käytännössä tehneen tyhjäksi periaatteen, näkyy siitä, että jos Suomen rahan kurssi olisi pysynyt suunnilleen sellaisena kuin se oli silloin kun Pankkivaltuusmiehet ilmoittivat Pankkivaliokunnalle Johtokunnan tekemästä sopimuksesta, periaate itse asiassa olisi tullut rajoituksesta toteuteuksi ja osapuolten kesken tasan jaettu tappio supistunut melkoisesti vähempään kuin miksi se lopullisesti muodostui.

Näin ollen Pankkivaltuusmiehet olivat sitä mieltä, että tämä sopimus oli Pankkivaliokunnan Eduskunnalle tekemän ja Eduskunnan maaliskuun 7 päivänä 1921 hyväksymän ehdotuksen mukainen.